

TONI·LISI

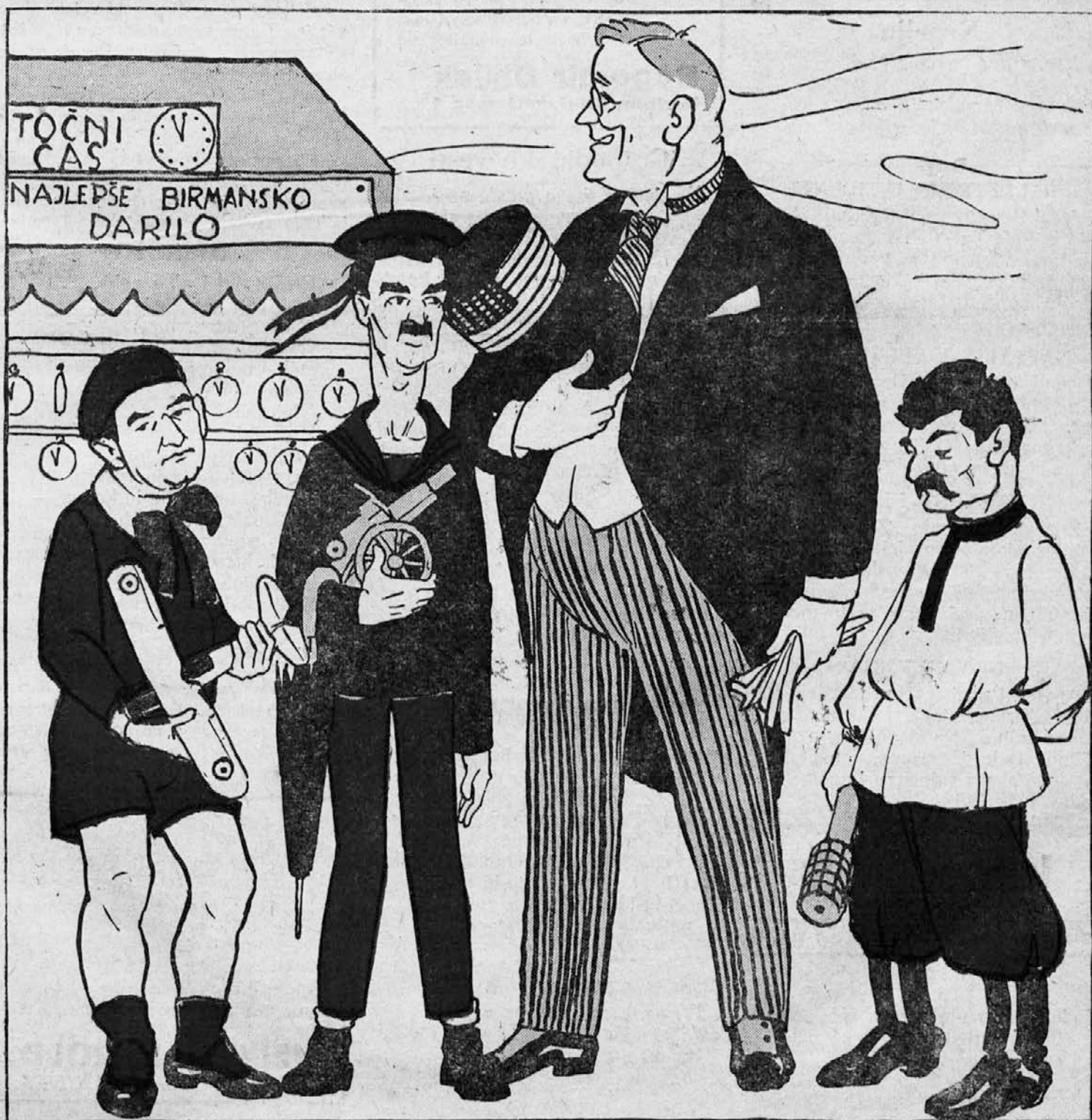
LETO II.

LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 7

Tekoči račun pri Poštnem čekovnem uradu v Ljubljani, štev. 10.466. Naročnina četrletno din 9.—, polletno din 16.—, celoletno din 30.—.

Stric iz Amerike je letos za botra

ČITATELJEM V VEDNOST

List »Cik-cak« ni s »Totim listom« v nikaki zvezi. Tudi naši sotrudniki tamkaj ne sodelujejo. Ni pa list — o tem smo uverjeni — našemu podjetju prav nič konkurenčen.

Uredništvo.

Redna številka »Totega lista« izide zopet okoli 15. junija.

IZREDNA ŠTEVILKA »TOTEGA LISTA«

izide ob priliki ljubljanskega velesojma. Pošljemo jo vsem trafikam in kolporterjem v Ljubljani. Obsegala bo štiri strani, cena ji bo samo 1 dinar.

Krpelj

Res, pravo ime si izbral,
ko listič »Cik-cak« si nazval.
Tvoj sleherni pelje korak
od birta do birta: cik-cak!

Božo.

PALESTINSKI INCIDENTI

Jeruzalem 27. maja. Zadnje dni je bilo v Palestini nekaj manjših incidentov, v katerih je padlo le kakih 500 Arabcev. Vesti, ki govore o krvavih bojih, so torej popolnoma neosnovane.

NAFTALIN V SLUŽBI MIRU

Ženeva 27. maja. Da bi obvarovala pakte in pogodbe pred molji, je naročilo Društvo narodov dve toni naftalina. Najvažnejše pakte bodo pa balzamirali in zakopali v zemljo.

NEVARNOST JE MINILA

Ženeva 27. maja. Z velikanskim navdušenjem je sprejelo Društvo narodov obvestilo Letonske, Estonske in Luksenburga, da bodo še nadalje ohranili nevtralnost v vseh mednarodnih konfliktih.

NOVA KNJIGA

Angleški ministrski predsednik Neville Chamberlain je izdal senzacionalno knjigo »Kako postanem energičen.« Delo je pisano v angleščini in se dobi pri tajništvu Društva narodov v Ženevi.

Ivan Klančnik

mizar / Maribor, Mejna ul. 6

Moderne notranje opreme sob, pisarne itd. — Portali in stavbena dela

Telefon štev. 23-19

MAJA 1939 V MARIBORU

Cvetiči maj
je bil nekdanj
ljubezni raj.
Toda sedaj
je temu kraj:
zdaj dan na dan
si že pozvan:
»Slovan, na plan!
Obiskati si
koncert dolžan!
Obiščeš vse
in v žepu je,
ko mine maj,
lep — primanjkljaj.

Otroške vozilke

največja izbira in po nizkih cenah, vsa popravila, lakiranje, tapečiranje in poniklanje pri

Bogomir Divjak
Maribor, Ključavničarska 1

Gospodarske vesti

Na merodajnem mestu se je zvedelo, da namerava kitajska vlada kupiti več milijonov kubičnih kilometrov ljubljanske megle, za zaščito svojih mest pred japonskimi bombniki. Kitajski strokovnjaki trdijo, da je ljubljanska megla veliko boljše in cenejša, kakor pa londonska, kar je zelo važno za naš gospodarski napredek.

Zelo važno je za Slovenijo, da teče Sava sama iz Slovenije v Beograd, ker v nasprotnem slučaju bi morala Slovenija plačevati poseben davek za transport Save v Beograd.

EPIGRAM

Sloven'c, tvoja zemlja je zdrava,
a drugim le molzna je krava,
za nas domačine je strgan rokav,
za brihtne tujčine pa polhen bokal.

Ivan Rob.

MAJSKI PERPETUUM MOBILE

V ponedeljek jo je prvič videl,
nasmehnil se in mimo šel.
V torek mu je smeh vrnila
in v sredo jo je že objel.
V četrtek mu prisegla je svetó:
»Le tebi vedno bo srcé zvestó!
A v petek je odšla. On vejo je iskal.
V soboto se napil je in udal.
V nedeljo je dobila duša mir
in spet ga vrglo je na stari tir.

Ivan Rob.

NAIVNEŽEM

Pri neoboroženih res ne gre,
da bi iskal pravico,
ker strojnice jo zdaj delé
— na polovico.

— ban.

MALI OGLASI

Skupina slovenskih politikov, ki se v potrebi prekrsti tudi v jugoslovanske, zelo izvežbana v aklamacijah »vodji« ali drugi taki visoki osebi, ponuja svoje zmožnosti v nakup. Ponudbe z navedbo cene pod šifro »Jemljemo radi zlato«.

Poceni prodam tri volilne govore, ki hvalijo dr. Stojadinovića. Govori se dajo, nekoliko izpremenjeni, uporabiti za slavnostne govore pri blagoslovitvi novih gasilskih brigad in ob drugih podobnih prilikah. Ponudbo pod šifro »Zvestoba do groba«.

Prodam dve dobro ohranjeni staroavstrijski uniformi policijskega uradnika. Ves čas službovanja v Jugoslaviji sem ju zvesto čuval, da se jih niso molji dotaknili. Gledališkim garderobam iz pijetetnih razlogov uniformi nista na prodaj.

Za letovanje tražim veliko letovališče, gde ima mnogo sveta, pošto sam u poslednje vreme sasvim usamljen. Ponude na dr. Milan Stojadinovića.

Kino, ki predvaja paradno-propagandne filme, išče obiskovalcev. Podjetje nudi obiskovalcem dober honorar po urah.

Radi pomanjkanja prostora za resonanco mojega divnega glasu, prodam svoje možgane. Možgani so dobro ohranjeni in še zelo malo rabljeni. Ponudbe pod »Tenorist«.

Binkošti

Pridi sveti Duh z neba,
reši, reši nas gorjá!
Kolikor darov imaš
vse ljudem zdaj lahko daš.
Déli s polno jih roko
in napolni vso zemljó.
Glej, kako ves svet nori!
Več nikjer razuma ni.
Vlada le železna pest —
kaj pravica sta in vest?
Bomba, tank, plin in kanon —
to današnji je bon-ton.
Kdor predrzen je, nadut,
v rokah ta ima — adut.
Sveti Duh, usmili se!
Svoje daj darove vse,
da bo nehal ves prepír,
da bo spet na zemlji — mir.

— Zelo se motíte, gospod, če mislite, da vam vse verjamem, kar mi pripovedujete... Si boste že morali priskrbeti neumnejšega človeka od mene... Takega boste pa težko našli.

Harmonike in vse ostale instrumente kakor tudi vse glasbene potrebščine si nabavljajte pri tvrdki

MEINEL & HEROLD
MARIBOR, GOSPOŠKA ULICA

NI RAZLOG

»Zakaj pa se hočeš poročiti s Polajžarjevo Micko?« — »Ker jo ljubim.« — »Priatelj, to je sicer opravičilo, ni pa še razlog.«

Vodja

Vodja se šeta —
narod pometa;
vodja počiva —
narod mu šiva;
vodja čez duri —
narod — odkuri.
A kokotiček
skoči v lončiček,
leže v ponvico,
dvigne glavico:
»Vodja, oj, vodja,
kikiriki!
Narod bo jedel
in ne več ti!«

(Po O. Župančiču — Bogoljub Čenča.)

STUDENCI PRI MARIBORU

V okolici Maribora je občina nameravala odprti novo tržnico kakor v Mariboru. Nastale pa so takoj ovire glede službe tržnega nadzornika. Oseba, ki se je za to službo najbolj zanimala, ima namreč to napako, da ima izvanredno dober tek, povrh tega tudi ne obvlada vseh evropskih jezikov, kar pa je tamkaj nujno potrebno.

ŠPANSKO NEBO

Srečno mesto je Madrid,
vse ga že pozna,
je deležno vseh dobrot
sončnega neba.

So rakete švigale,
padal kruh je bel,
Španec vseh teh zadnjih let
je lahko vesel.

Še parado je nebo
prav lepo škropilo,
vroča srca srečnikov
z radostjo zalilo.

Reci kar hočeš

in vender dobiš po modi najlepšo svilo

v Trgovskem domu, Maribor

in še modno knjigo zastonj

Uspavanka 1939

Kaj bo svetu mir prineslo?
Oljčna veja, vodje geslo
ali pa bodal ostrina,
aja, tuta, nana, nina!

Oljka se je posušila,
gesla vodje se zlomila,
smrtna je bodal ostrina —
aja, tuta, nana, nina!

Kaj bo svetu mir prineslo?
Niti oljka, niti geslo,
niti ne bodal ostrina,
samo p a m e t i j a s n i n a,
aja, tuta, nana, nina!
(Po O. Župančiču — Bogoljub Čenča.)

BODOČNOST

»Rad bi šel k kakemu vedeževalcu, da mi pove bodočnost. Ne vem pa, ali naj grem k tistemu, ki zna čitati z roke ali k onemu, ki vidi v možgane in ugane misli.« »Seveda greš k prvemu; kajti roke imaš popolnoma — zdrave.«

POLITIKA V ŠPRANJAH

Ko še ni bilo radia,
ministrov slišal ni tlačan,
dandanes pa poslušaj jih
najbolj oddaljen državljan.

Ministri pisanih držav
zdaj tu, zdaj tamkaj govore,
za mir, ki je v nevarnosti,
vsi — špranje v govorih puste.

NEW - YORK IN ŠTUDENTI

— Dvajset jih pojde na razstavo
v Ameriko. Vsak dobi po dvajset ti-
soč dinarjev in vsi so iz Beograda.

- Odličnjaki?
- Zveze imajo!
- Z Ameriko?
- Osel! S č a r š i j o!

ZAKAJ?

Zakaj se vrše angleški pregovori z
Rusijo baš v mesecu maju? — Ker
je ruski poslanik v Londonu — Maj-
ski!

KDO TO PRAVI?

Da masla nimamo?
Le kdo to pravi!
Je res, da v loncu ne,
pač pa — na glavi.

Anton Požar, Maribor

palača Banovinske hranilnice
telefon 2831

Urtnarstvo Pobrežje

telefon 2830

Cvetlice v lončkih in rezane,
aranžmaje, vence, šopke in slično
nudi po konkurenčnih cenah

Najnovejše tkanine čeških in angleških volnenih izdelkov, za moške obleke in površnike; lepo izbiro modernih volnenih in svilenih tkanin, za damske obleke, ima stalno na zalogi t v r d k a

Franjo Majer

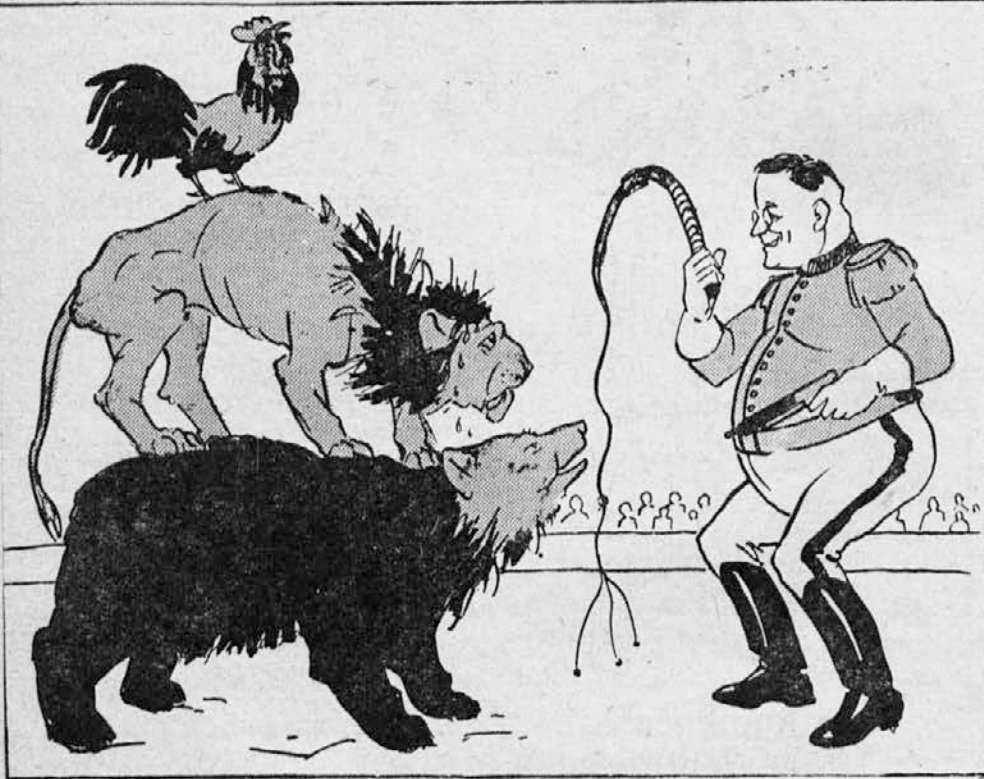
Maribor, Glavni trg 9

TROMBE...

Trombe Jerihonske
so močno trobile,
s svojim krepkim glasom
mesto v prah zrušile.

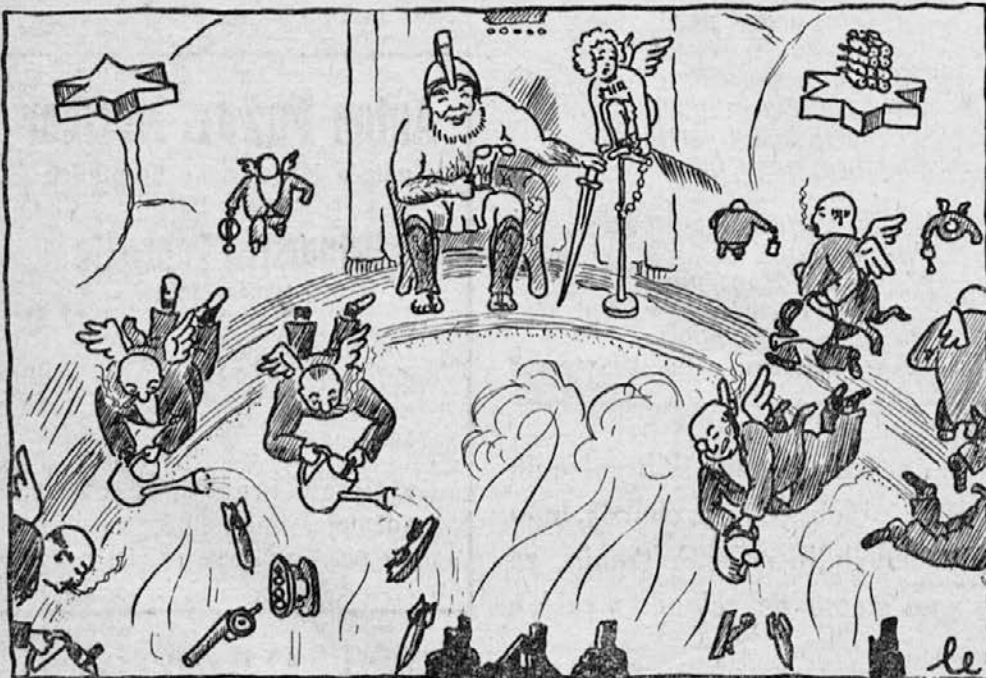
Ženske tri na trgu
družno so regljale.
Mar so svet podrle?
Ne, samó obrale.

Višek dresure

Krotitelj iz Amerike: »Angleški lev in francoski petelin sta v tem položaju nekako zadovoljna. Če še ruski medved ne umakne hrbta, bo ta-le točka svetovna senzacija.«

Mavrica

Lestva strupena se vzpenja v oblak, spodaj se trese ves zemeljski tlak, mavrica zlodjeva, Marsov prestol. Verižniki letajo gor in pa dol, težke kropilnice v rokah držé, ubogo človeštvo z veseljem moré. Gori na stolu bog vojne sedi, bombici vsak on srečo deli:

pade na polje — ožge zelenjad, kane na drevje — uničen je sad, bomba na njivi — vse žito zgori, bomba na trti — več vinčeca ni. Beda se spušča na sleherno stvar, kadar zaliva jekleni vrtnar.

Ivan Rob.

GODOVANJE

Strašno žalostna komedija na treh krajih.

O se be: On, ona, policaj.

Prvi kraj.

(Kavarna.)

Ona (sedi pri mizi, bere z desnim očesom časopis, z levim pa škili k sosedni mizi. Tam sedi on.): Bomo videli, kaj se da napraviti! (Časopis ji pade »slučajno« iz rok.)

On (skoči kvišku, pobere časopis in ji ga vrne): Tako sami gospodična?

Ona: Oh, ne! (Se zlaže.) Domenjena sem tu z večjo družbo, pa je še ni.

On: Pa vam smem delati družbo?

Ona: Sicer sem rada sama, pa naj bo!

On: Smem naročiti kaj pijače?

Ona: Sicer ne pijem, pa naj bo!

On: Halo, prinesite liter dobrega! Kaj močnate?

Ona: Sicer ne ljubim slaščic, pa naj bo.

On: Tako v dvoje bo večer bolj prijeten.

Ona: Sicer nisem za v dvoje, pa naj bo!

On (dvigne kozarec): Na zdravje, gospa...

Ona (napija): Gospodična, prosim!

On: Gospodična...

Ona: Sicer ne povem rada, pa naj bo! Jožica sem!

On: Jožica? Imenitno, danes torej godujete? To se mora zaliti! Jožica!

Ona: Sicer mi je nerodno, pa naj bo!

On: Halo, fruškogorca! Naj se pes obesi! Čedno deklet ste! Tako baš iščem!

Ona: Sicer nisem zato, pa naj bo!

On: Nocoj bi šel kar z vami.

Ona: Sicer sem poštena, pa naj bo!

On: Vaš god moramo pošteno obhajati. Vse zavoljo Jožice! Jožica! (Jo privije k sebi.)

Ona: To sicer ni spodobno pa naj bo! Pa pojdemo na drug kraj!

Drugi kraj.

(Bar.)

On (samo še momlja): To je godovanje, da si ga bom zapomnil. Šampanjca gor!

Ona: Sicer je že vsega dosti, pa naj bo!

On: Jožica, Jožica, mala ti ubožica. Kako bi bila brez mene klaverno godovala?

Ona: Sicer je tudi z vami klaverno, pa naj bo.

On: Jožica, Jožica, ne tako grdo! Objemi me. Sedi mi na kolena!

Ona: Sicer se vam šibijo, pa naj bo!

On (jo pozibava): Jožica, Jožica, nocoj je moj najlepši dan v življenju. Kje stanuješ?

Ona: Sicer tega nikoli ne povem, pa naj bo! Kar tu nasproti. Pa grem tako nerada domov! (Solze se ji ulijejo.)

On: Zakaj? Samsko stanovanje pomeni nebesa na zemlji.

Ona: Sicer nisem teh nebes na zemlji že tri mesece plačala, pa naj bo!

On (privleče jurija): Tu, plačaj jih, Jožica!

Ona: Sicer ne jemljem denarja od moških, pa naj bo!

On: Vse za tvoj god! Še šampanjca! Ali te smem spremljati domov?

Ona: Sicer ne dam, da bi me kdo spremijal domov, pa naj bo! Plačaj! Med tem skočim do vrat, tu nasproti, tam Te počakam. V dvoje pade preveč v oči! Na svidenje! (Odhiti.)

On: Jožica, Jožica, vse za tvoj god. Takoj bom za teboj! (Plača račun, se primaje na cesto, tam ni nikjer Jožice. Začne razgrajati, prileti policaj in pravi:) Pojdiva na drug kraj!

Tretji kraj.

(V policijskem zaporu.)

Policaj (pripelje njega v celico in ga položi na slamnjačo): Počivaj v miru! (Zadiši po neki zmesi najraznejših alkoholnih tekočin. On trdno spi, nevzdrumno spi, dokler ga zjutraj policaj ne prebudi.)

On: Kje se nahajam?

Policaj: Zelo na varnem!

On (se ozira, se ustraši, vzdihuje): Vso noč nisem bil doma, žena, se bo dala ločiti, zapravil sem jurija, podaril sem jurija. Vsega skupaj mi je odnesel hudič ženo in dva jurija.

Policaj: In zakaj?

On: Vsaj to vem. Godoval sem s pošteno deklico. Neki Jožici sem podaril vse to na oltar.

Policaj: No potem ste se zmotili povsod, ne samo v koledarju. Vaša deklica je bila prvič gospa, drugič ni bila poštena, temveč sleparka in tretjič ji je ime — Francka!

On: Sicer ni bila Jožica, pa naj bo!

(Zastor pade doma, pri njegovi ženi.)

V DOBI EMANCIPACIJE

»Kaj, sedaj ko si me zapeljala, me pa hočeš zapustiti?!«

VSILJIVEC

Ona: Če se hočem kakega vsiljivca znebiti mu rečem, da je moj brat boksar.

On: A kaj je on?

Ona: Boksar.

Samogovor diplomata

»... to bi bilo, zdaj pa hitro vse demantirati, objaviti mobilizacijo, pa lahko grem na oddih v Nico.«

V VLAKU

— Gospod, vi sedite na svojem klobuku!

— Zares? Jaz sem pa mislil, da je vaš.

Od strele začet

Lansko leto je v steber na mostu udarila strela. Popravili ga bodo točno pred mariborskim tednom, kajti takrat mora imeti naše mesto lepo lice.

Invalid: »Ah, kje je še mariborski teden!«

Pravijo, da je s sporazumom že tako daleč, da sporazum visi takorekoč že v zraku.

Salam alejkum

Lojzka je pobožno dekle. To je hvale vredno.

Njena prijateljica Pepca je mnogo pobožnejša od nje. To je seveda mnogo večje hvale vredno.

Pa sreča Pepca oni dan Lojzko. Strašno! Lojzka gre roko v roki z — +++ — (Trije križi pomenijo, da se je Pepca trikrat prekrižala.) torej: Lojzka gre roko v roki z nekim — moškim bitjem in to moško bitje ima na glavi — pravi rdeči turški fes! +++ (Sedaj že veste, kaj pomenijo ti križci.)

Drugi dan gre Pepca k Lojzki misijonarit. Z apostolsko gorečnostjo in klepetavim jezikom prične:

»Lojzka, kako si mogla tako + globoko pasti!! Ali ne veš, da te čaka peklenski ogenj?«

Lojzka se je zelo prestrašila, saj človek niti sam ne ve kako in keda, pa se že pregreši.

»Lojzka, Lojzka, ali te ni sram? + Fanta imaš in še celo — +++ muslimana — + fesom na glavi.«

Lojzki je odleglo. Torej se vendar ni pregrešila.

»Toda Pepca, to je bil vendar moj bratranec; veš, on je slovenski fant.«

»Lojzka, Lojzka,« je zmajala Pepca z glavo, »spomni se na osmo božjo zapoved!

Če je slovenski fant, zakaj pa nosi — + — fes?«

— — — »Brezposeln je, pa bi rad dobil službo na železnici.«

Maršalske palce

Napoleon je negda reka svojih soldatov, ke fsakši od jih drži z dvema prstoma za maršalsko palco, to se pravi, ke lahko grata general. Gilih takša žila bija v fsaken Prleki, ke je pač rojeni za nekaj višišega. Vojške ga v Evropi nega, te ga odreže pr soldotih s kaplaron, pač pa je v civili dosta prilik za šarže.

Rečmo, če so volitve: Takí se zdignejo vse glave, prazne — pa tudi takše s solitron, pa krčijo — jas bon poslanec! Božja previdnost je dala za ednost tote palce le tistin, ki je ž jimi tudi božji žegen, za jimi pa peklenške vrota. Pa tak je tudi praf! Kajti na posvečene roke se vendar nede prijala takša satanova nesnaga kak so penezi.

Banski svetnik je negda eden grota pre zato, da se je še v Avstriji navča par besed slovenski, zaj pa zno že šoder po hrvaški licitirati. No zato se mu tudi toti greh štrija, če najrajši čzje tisto nemško: Paim Schwanenbirt is Musik.

Za vse ga tan više gor nega placa. Te moremo pač nekaj drugega najti, ke pride mo le po eden za ovin na red za šaržo.

Se so tu še razne društva pa zadrüge. Že ime »Za-drúge« pove, ke človik tu samo nekaj oira za druge če je pretsednik. Na profiti je edino tejko, ke se lahko svoji stori zlaže, ke ma sejo, pa gre tecaft lumpat. Vseeno pa so tudi za takše palce včosih hude bitke.

Pr eni zadrúgi, ki mo v svojen grbi šostarke kopita pa piglazlj, bi mogle biti volitve novega pretsednika, pač pa ti stori ne bi rad da placa drugin. Hotentoti brš takšega poglavora, ke jin ne paše, rastrančerajo pa napravijo gulaš žjega. Kandidati za pretsednika pr toti zadrúgi, ki van od je pišen, so vendar tudi tak namenili napraviti, samo so si premislili, gda so temi starem pretsedniki s pesnicami prešlatali rebra pa bedre. Bija jin je presloki, pa so si ga naložili na rame, pa tresnoli na cesto, ke si je kučet sklekno. Če de si da »Kaj ti...« okoli, de hitro priša k sebi, posebno če de ga vrača pretsednik »Kaj ti...« v toten kroji, ki je proskušeni pač dar še s fronte.

Tak je tu do maršalske palce ne prišlo, da je mejo zadji guč pendrek.

SREČEN MOŽ

»Moja žena ima grdo navado, da me prekine vedno sredi stavka kadar govorim ž njo.« »Ti si srečen; jaz pa ne pridem nikdar tako daleč.«

Inž. arh. Jelenc & Inž. Šlajmer

gradbeno podjetje in tehnična pisarna družba z o. z.

MARIBOR

Pri parku štev. 5

Telefon 22-12

Udobno potovanje

Tale zgodba ima dve dobri strani: prvič, da je resnična in drugič, da vam lahko služi kot recept za udobno potovanje in brezskrbno spanje v natranpem vlaku.

Dva mariborska trgovca sta se vračala iz Ljubljane. Da bi se odpočila in naspala že v vlaku, sta si vzela kupé drugega razreda, se udobno zleknila vsak na svoj sedež in zaspala. Toda njuno spanje je trajalo samo do Trbovelj, kjer je vdrl v njun kupé neki trgovski potnik. Ni se zadovoljil samo s tem, da je oba trgovca zbudil, temveč si je tudi mirno sezul čevlje in se opravičil, da je strahovito izmučen. Mariborčana sta se spogledala. Zastonj sta torej plačala drugi razred, tale vsiljivec jima je pokvaril vse načrte.

Nenadoma je tisti, ki je sedel zraven trgovskega potnika, naglo obrnil glavo k njemu in se zarežal kot pes. Drugi je skočil pokonci in ga porinil stran od potnika. Potnik, ki je že napol zadremal, se je zdrznil. Mariborčan se je še enkrat zarežal, obrnil besno glavo, pričel lajati in usta so se mu pričela peniti.

»Kaj naj to pomeni?« je prestrašeno vprašal trgovski potnik.

»Eh, nič hudega,« mu je hladnokrvno odgovoril drugi Mariborčan. »Veste, mojega prijatelja je pred tremi tedni ugriznil stekel pes, zdaj ga pa peljem v Pa steurjev zavod v Celje.«

»Au weh!« je zatulil potnik, pobral svoje čevlje in pobegnil bos iz kupeja.

Mariborčana sta vljudno vrgla za njim njegovo prtljago in mirno spala do Maribora.

Pajek in muha

(Basen za moderno čitanko.)

V kotu mračne sobe je pajek razpredel svojo mrežo. Že več muhi je požrl, toda še vedno je bil lačen. Je bil pač nenasiten pajek.

Tik pred njegovo mrežo je navadno sedela lepa, mlada, a vendar dobro rejena muha, ki ji je bil ta prostor najljubši, saj se je tam izbubila.

Nekega dne ji prične pajek govoriti: »Draga muhica, zakaj me tako nezaupno gledaš? Veš, zlobni jeziki trde, da sovražim muhe. To pa ni res. Jaz imam muhe zelo rad in si želim z njimi čim tesnejšega prijateljskega sodelovanja.«

Muha je bila nezaupna in nič kaj ni hotela verjeti pajku. Črni pajek pa je nadaljeval: »Daj, sedi malo na mojo mrežo. Varno te bo držala. Prijatelja bova, dobra prijatelja!«

Muha je res sedla na mrežo, toda čisto lahno, da bi lahko takoj odletela, čim bi se ji pajek približal. Pajek je to opazil in ostal čisto miren sredi svoje mreže. »Vidiš, draga moja muha, da nisem zloben in da so vse govorice o mojih napadalnih namenih samo tendenčne izmišljotine!«

Muha mu je pričela zaupati in pajek ji je vsak dan govoril, da je treba še bolj poglobiti prijateljske stike med njima.

Že čez nekaj dni je lahkoverna muha hodila po pajkovi mreži in se ga nič več ni bala. Ko pa je prišla čisto blizu pajka, se je zapletla v mrežo, pajek se je vrgel na njo in jo — požrl. Nato si je obliznil čeljusti in dejal: »Draga muha, tako sem si že od nekaj predstavljal najino — najtesnejšo povezanost!«

Kavo, čaj, čokoladne specialitete
samo pri

„KAVALIRJU“
Maribor, Gosposka ulica 28

MAJ 1939

Sredi mladih trat se beli breza,
veter harfo cvetnih vej prebira,
k srcu drage fant si pot utira,
ji šepeče, kaj je mitraljeza.

Ako želite biti resnično dobro in poceni postreženi, obiščite manufakturno trgovino

J. ROŽAJ - MARIBOR

Aleksandrova cesta štev. 16

D. Goflja:

Genovefa in njen jezik

Je Genovefa samska še
in kar dovolj razvita,
najbolj razvita pa pri njej
je — reglja bojevita ...

Ves ljubi dan jeziček njen
le laja, mijavka, riga,
s tem inštrumentom svojim kar
ko krava z repom miga ...

Od Adama in Eve ji
naprej je vse poznano,
prav nič do sodnega ji dne
pod soncem ni neznano ...

Zvečer in zjutraj in povsod,
še v — spanju jezik teče,
in če nikogar blizu ni,
pa — s sabo kar klepeče ...

V svetovni vojni tolika
ni smrtna žrtev bila,
kot Genovefa je ljudi
— z jezikom pomorila ...

Nekoč prišla je s koso smrt
in v grob jo brž je djala
misleč, da Genovefica
regljati bo nehála ...

A čim je Genovefici
srce sred prs zastalo,
široj sveta hudó, strašno
na mah je zaregljalo ...

Bi mislil kdo: v prometu, da
klopotev so milijoni;
a bila Genovefa je,
še iz groba jezik goni! ...

Kakor za mir ali za dež
se dandanes dogaja,
tako so šli v procesije
kar vsi ljudje od kraja ...

Molili so goreče vsi,
da bi se jezik ustavil,
a proti Genovefici
še — Bog ni nič opravil ...

Tedaj sam zlodej skoči vmes,
iz pekla jo pokara:
»Svoj gobec drži vendar že,
presneta baba stara!« ...

Beseda »stara« ženske vse
tako v zamero spravi,
še — Genovefa onemi
in jezik svoj ustavi! ...

Izpod Karavank**POŽIVLJENO OBRATOVANJE**

se obeta obratom na vodni pogon,
ker mlekarji ne bodo več upali točiti
vođe. Vsaj na Kor. Beli ne.

ZA ČAST JESENIC

v snegu naš Smolej za slavo skrbi,
v Parizu pa Pristov jo kvišku drži.

RAZLIČNI USODI

Javorniška Kralja dva
vsak po svoje znana sta.
Nace je zaupnik bil,
zdaj v štacuni je ves živ.

Franc v tovarni je ostal,
se zvesto udejstvoval,
pa ga NSZ centrala
s seje v pokoj je poslala.

DIHUR ALI SRAKA

Nekje čepi vseh firbcov konkurent,
skrivnosti tuje v pismih pregleduje;
je čenč in prazne slame konzument,
se grdiš poslov prav nič ne sramuje.

IZ JAVORNIŠKEGA ROVTA

Vesetje naše preč je, preč,
ni poštarja med nas nič več.
So ga menda slabo plačali,
kaj če bi Slavka spet nam dali?
Imel je plače trikrat manj,
to pač za proračun bo »fajn« ...

IVAN PEČAR**Kemikalije - Kozmetika - Parfumerija**

Sanitetno in gumijasto blago

FOTO in oddelak za KINO

Specialista za Letca aparate, potrebščine in izdelavo

Maribor, Gosposka ulica 11

Poštni čekovni račun št. 13.191

Telefon št. 25-21

DA BO VEČ VETRA,

bi rad Aero-klub nova letala. V ta namen se je obrnil na odpečateni in za pečateni društva, da bi igrala zanj. — Teater z Orlovskega je onega s Sokolvskega povabil na složno kulturno delo, pa je prejel ukor in — snedel besedo. — Pri polaganju zrelostnega izpita je

štrbunknil med občinske invalide odbor šestih mož, ki zdaj šepa po osmih nogah. Morebiti bi bil shodil, če bi se vadil na en sam marš, a tako so ga očitno zmedle različne viže z različnih vetrov. Pravijo, da zdaj v miru počiva in moli za srečo domovine ...

IGRANJE Z JELENI

je za jeseniške otroke spoznano kot nevarno, ker bi se lahko našli čuta enakosti. Sicer je pa za vzgojo na Jesenicah obilo preskrbljeno. Zlasti se to kaže na nogometnih tekmah, kjer naša kulturna publika goste ljubeznivo — opljuje ...

E N A — K O S T

je mesarska roba in tudi jeseniška kulturna kost, v katero so se mnogi prav vražje zagrizli in si — polomili zobe ...

REKORD ...

14-letni vajenec je stavil, da prenese 10-tonsko težo. Stavo je dobil: iztovoril je vagon cementa. Ko poizkus še parkrat ponovi, prejme tudi nagrado: počeno trebušno mrežo ...

ANDREJ RAZMIŠLJA ...

Hlinka je bil Andrej — jaz sem Andrej ...

Hlinka je bil voditelj — jaz sem takorekoč voditelj ...

Hlinka je pred zmago moral v grob — kaj bo z menoj, je pa še v božjih rokah ...

Moto-dirke

Moto-dirke pri Ljubljani brez nezgode so končale, Tončeku iz Zagreb-grada tri »pehare« nove dale.

Janez ni v ospredje silil, se za Tončkom je plasiral. Sklenil pa je: na Ljubelju bo za vse se revanžiral!

Glebovu iz Maribora sedež so priklopni dali; vsi deklički mariborski bodo ga preizkušali.

Vodstvo z Borštarnjem na čelu, prišlo skoraj bi ob glavo, ko denar je kmet zahteval za — poškodovano travo.

H koncu pravim: »Naše fante lepa še bodočnost čaka; a za vzgled svetál jim bodi kolesár — Gorjančev Jaka!«

B.

Batrice!

Za birmo trajne kodre, vodno ondulacijo, morzel ondulacijo, nov preparat za trajne kodre. Se priporoča

Salon RNEZ, Maribor, Sodna ulica št. 9, palača OUZD.

— Mokra Zofka (narod ji je dal drug, bolj krepek pridevek!), je pokazala, da je ženska in da kot ženska seveda ne drži besede. Če bi bila značajna, bi moralo tedaj deževati, bilo je pa naravnost idealno lepo vreme. — Mučeniki so moškega spola, zato so držali besedo: točno 40 dni je bilo lepo!

— Dežuje pa tudi kulturno in smo zato dobili poplavo koncertov in drugih kulturnih dogodkov. Če bo koncertov še tako naprej deževalo, bo ta poplava počasi odnesla tudi — njegove obiskovalce...

Deževni majnik je tudi mesec šolskih izletov. Dijaki se jih zato zelo vesele, ker te dni ni pouka. Na vse zgodaj zjutraj so se zbrali šolski izletniki pretekli teden pred kolodvorom. Še profesorja so čakali; pa ga ni bilo od nikoder. Deputacija je odšla na njegov dom in ga našla še — v postelji. Bil je pač profesor, raztresen in pozabljiv. Mirno je legel zvečer k počitku, rekoč: »Jutri, hvala bogu, ni šole. Majniški izlet imamo. Ker pa ni pouka, mi tudi ni treba vstati.« — Na izlet so krenili nato šele ob pol 11. uri.

Na svojevrsten trik so prišli dijaki neke ~~ma~~ ~~de~~ ~~šole~~. V odsotnosti gospoda profesorja so zahtevali od njegove služkinje zvezke z odločilno šolsko nalogo. Dobili so jih, temeljito popravili vse pogreške in naloge zopet odnesli na profesorjev dom. Ker je pa služkinja vse to izblebetala, je profesor odredil zasledovanje krivca. Predstavljajte si šolsko sobo, polno dijakov, v katero vstopata naenkrat strogi profesor in njegova služkinja. Ker so si pa dijaki medsebojno preveč podobni, iskanje ni imelo zaželjnega uspeha.

— Ob zadnjem deževju so vse mariborske ceste, ki niso »avenija« in Glavni trg, postale še bolj klaverne, kakor kakšna politika. Smo pač provinca. Edino, kar je pri nas svetskega, je — »Svetovni cirkus Medrano«, ki šteje s konji in z vsemi bodočimi artisti vred 40 dni. (Prosto po lepaku.)

— Grohar se je predstavil v Tali-jinem hramu. Predstavil se je žalostno in zato je tedaj v gledališču nastopil mrak...

— Maturantje so se razveselili, da so odsedeli svoj rok. Hujših izbruhov ni bilo, kož da so si zatakneli v gumbnice rdeče nageljne. Kljub te-

mu to nekaternikom izmed starejše de-generacije ni bilo prav in so se usajali. Ker so zbežljali radi rdeče barve, so to gotovo — biki...

— Pripravlja se še nevidena športna senzacija, nogometna tekma, ki bo privlačnejša, kot pa ona beograjska med Anglijo in Jugoslavijo. Nastopili bodo novinarji proti gledališkim igralcem. To bo najzabavnejša predstava letošnjega repertoarja. Obojni se pripravljajo, da bodo kar v največji meri pokazali svoje odlično nogometno neznanje. Če bo pri tej tekmi v teku dogodkov kdo zadel slučajno žogo, bo — narodno veselje...

— Nekaterim ribičem so te dni zasegli palice, trnke in še črve povr-

hu, ker so v kalni Dravi ribarili brez izkaznic, samo s palicami. To je strogo prepovedano! Brez izkaznice v kalnem ribariti se sme samo — v politiki...

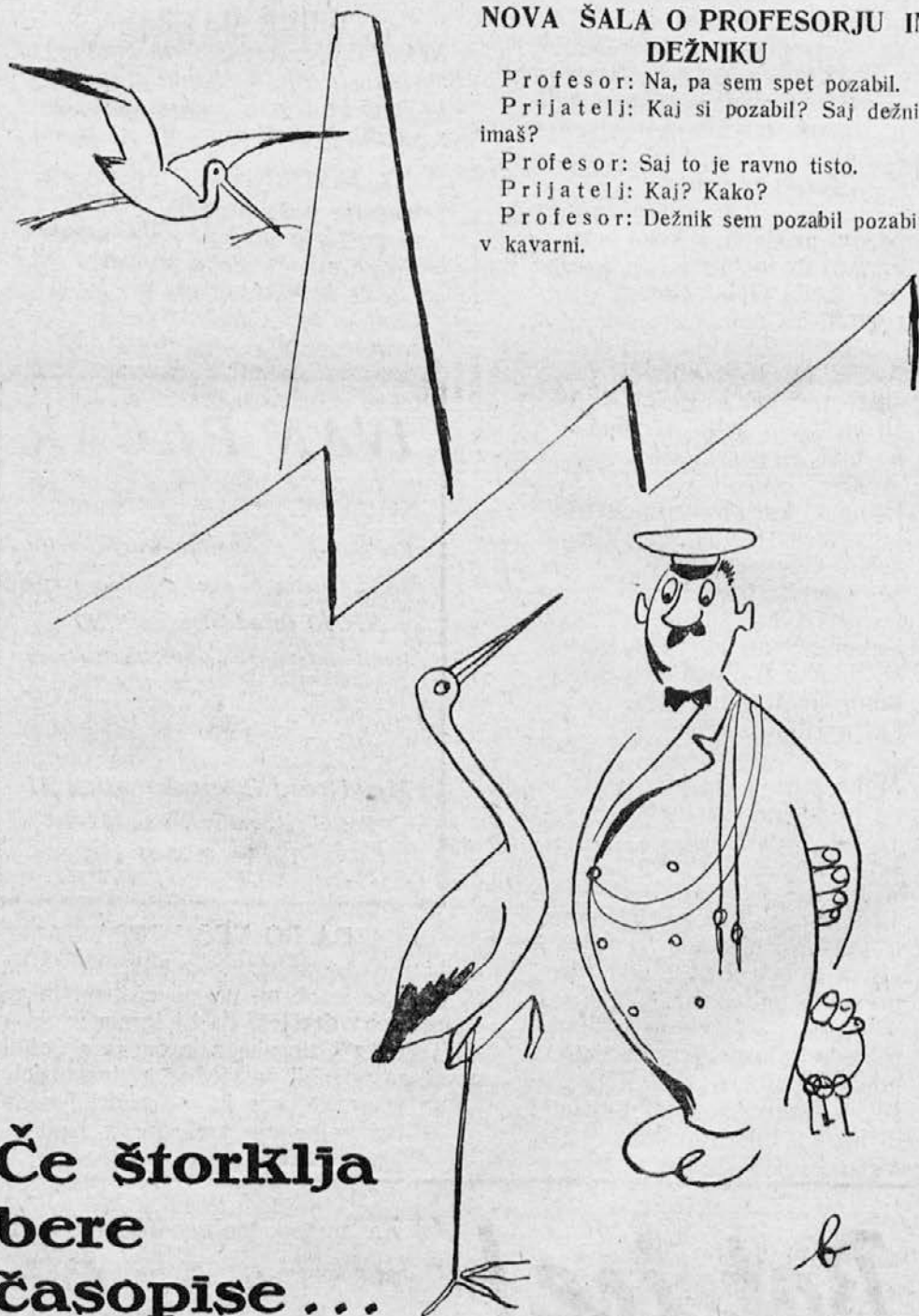
PRIPOMBA K ZADNJI KRONIKI DANILA GOFLJE

Na Celjskem kulturnem tednu sodelujejo Neceljani z isto logično upravičenostjo, kakor pišejo v Toti list tudi Netotarji... in je menda razmerje upravičencev in »neupravičencev« v Celju ugodnejše, ko je letos nastopilo poleg 15 Neceljanov kar 115 Celjanov na kulturnem tednu...

Odlično spoštuje Toti list in slavnega Gofljo Totar Pst.

NOVA ŠALA O PROFESORJU IN DEŽNIKU

Profesor: Na, pa sem spet pozabil.
 Prijatelj: Kaj si pozabil? Saj dežnik imaš?
 Profesor: Saj to je ravno tisto.
 Prijatelj: Kaj? Kako?
 Profesor: Dežnik sem pozabil pozabiti v kavarni.

**Če štorcklja
bere
časopise...**

»Oprostite gospod vratar, ali se vaša tovarna tudi odseli na jug? Na dimniku bi namreč rade postavile gnezdo, pa se bojimo deložacije.«

Urar in juvelir
M. J. GERŽA SIN
Gospodska ul. 15.
NA OBROKE - BREZ POVIŠKA CEN

Reportaža iz nebes

Modni angel

»Kaj ne veste, da se letos nosijo tako-le?«

Rekorder

Sv. Peter: »Bil je na zemlji prvak v hrbtnem plavanju, pa se ne more naučiti na pravilno plavanje po zraku.«

Trgovski potnik

Kakor v nebesih, tako na zemlji...

Tužno oznanilo

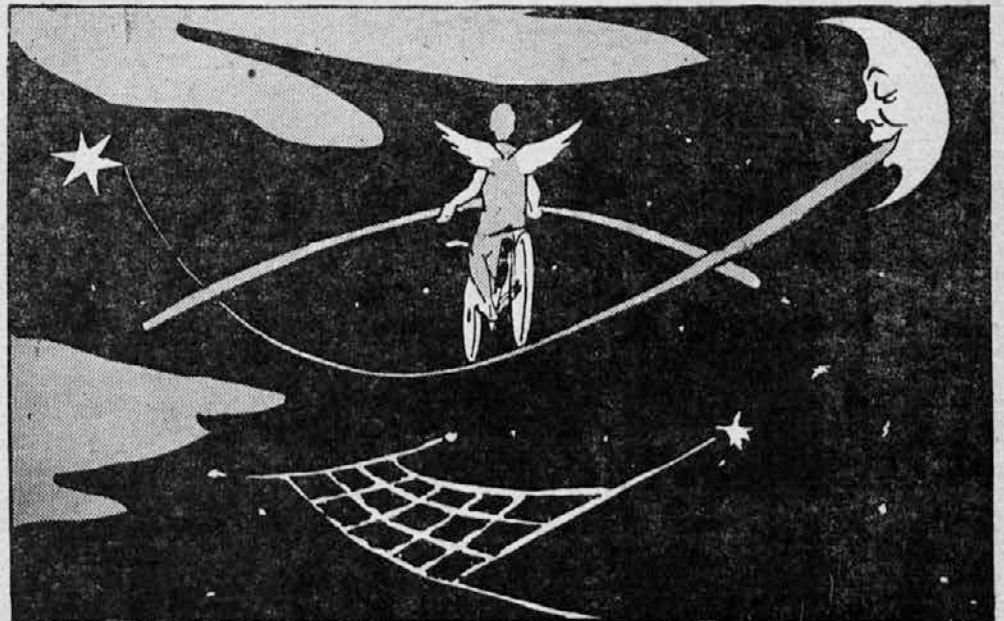

Z žalostnim srcem naznanjamo tužno vest, da je po dolgi in mučni bolezni, mirno in blaženo zadrnjohavši, odšla po zasluženo plačilo naša ljubljena mati, sestra, hči, tašča, svakinja, pestunja in dekla

MATILDA ISKRENOST

roj. Odkritosrčnost, vdova Medsebojno zaupanje.

Pogreb blage pokojnice se vrši vsak dan iz hiše žalosti.

Slavni umetnik Strohschneider v nebesih.

Če hočete v resnici biti dobro in poceni oblečeni, kupite v

„Češkem magazinu“ Marlbor, pri glavni policiji

Tam dobite največjo izbiro češkega in angleškega blaga po najnižji ceni, brezobvezno se lahko prepričate. Velika odprodaja ostankov, polovične cene, krojaške potrebščine

D. Goflja:

Narodna dama

Tista, ki misli, da je narodna dama, ni po navadi niti narodna, niti dama, temveč je to samo zavoljo te nebeško zvoneče šarže. Če jo kdo kani spraviti ob to šaržo, pokaže milemu narodu figo, pozabi da je dama in dobi čisto prostaški histerični napad, kot so ga deležne najbolj navadne ženske...

Narodna dama deluje v potu svojega obraza za narod. Povsod in vedno. Kriči na narodnih manifestacijah »Živela zedinjena domovina«, in »Do! s sovražniki našega ljudstva«, hodi na seje, deklamira ob vseh prilikah, reže na narodnih veseljih šunko za narod, hodi na pogrebe narodnih ljudi in igra na diletantskih odrih šestnajstletne deklice; četudi je že stara blizu 65 let. Sploh jo jako cenijo, narodno damo, in jo vsi ljubijo — razen naroda.

Zoper narodne dame moderno zdravilstvo še ni našlo leka. A kjer odreka zdravilstvo in ne opraviš ničesar z motorno brizgalko, niti morda ne z mišnico, opraviš z zame-ro... Vprašaj tedaj narodno damo, kaj je storila za narod, s kako pravico se recimo štuli v Umetniške klube in, če je z rezanjem šunke na narodni veselici nasitila res koga iz naroda... Tedaj popusti narodna dama takoj posvetno rabo in gre v puščavo, oziroma domov... In so potem otroci veseli, da je mati po treh letih enkrat nekaj časa pri njih...

Nič ne bo pomagalo. Zameriti se hočem vsem narodnim damam. Tako bo narod nemara ob svoje dame in mu bo boljše, otrokom pa dobo vrnjene matere...

UGANKA

(O. Župančič.)

**Na zapeček sede,
brez vretena prede,
prede venomer,
preje pa — nikjer.**

(Dr. Maček.)

UTEHA

Župnik Peter najde Janeza, svojo garjevo ovco, pošteno natreskanega, ležečega v obcestnem jarku.

»Janez! Kako se moreš napiti tako živinsko, da obležiš v jarku?«

»Gospod župnik! Naj mi ne zamerijo, to me še edino drži pokoncu!«

Ekspozitura

oficirske zadruga in splošno krojaštvo

Vojsk, Maribor, Slovenska 28

Ančka piše prijatelji

Ljuba moja Ljuba!

Zadnjič sem Ti bila pisala pred tremi meseci, ko smo imeli pri nas občni zbor Društva za varstvo deklet, kjer so me izbrali za predsednico. Odtlej Ti nisem mogla pisati, ker sem imela preveč dela za vzdiganje padlih deklet in sem tudi ležala šest tednov v bolnici. Drugače ni pri nas nič novega. Mežnarjeva Tončka je dobila sinčka. Njen mož se sicer čudi, ker se je seznanil z njo šele pred šestimi meseci, ampak so mu dopovedali, da je to pač prezgoden porod, pa je sedaj vesel fanta, ki je tehtal ob rojstvu skoro 5 kil. Vesel je tudi zato, ker mu je čisto podoben. Jaz sem zasedila to podobnost samo z ene plati, ker ima fantek nos od Kranjčevega Tineta, lase od Piškernikovega Mihca, drugače pa zelo slíči na našega nadučitelja. Ta ima tudi zmerom polne hlače. Zlasti ob volitvah. K nam je prišel nov financar. Šele včeraj je nastopil službo. Dasi ga poznam šele en dan, ga ne bi hotela imeti za moža. Ne trpim moških, ki nosijo svilene spodnje hlače in ki smrčijo v spanju. Tratarjev Franček ni nikoli smrčal in Verderberjev Justek tudi ne. Z novim učiteljem sem bila trikrat v Fijavževj gošč. Nimaš pojma, kako ogromen gozd je to. In tema je v njem in žive duše nikoli nikjer! Tam mi je razlagal redke vrste gob. Meni je žal za ta izlet, ker sem si novo krilo čisto umazala. Vrtačnikovega Gustla večkrat vidim od daleč. Meni ni všeč. Ungarjev Janez je spet doma. Pred tremi dnevi so ga odpustili iz umobolnice, ker je neozdravljiv, toda nenevaren. On je rekel, da bi me poročil. In to za zmeraj! Tudi naš jurist Miha, ki je na počitnicah, bi me rad poročil. Mišlim, da bo kmalu doštudiral, ker je že osmo

leto v Beogradu. Tam študentje hitro doštudirajo, posebno če so bogati. Sicer pa lahko tudi doma prevzame kmetijo. Pa meni ni zanj! Če se bom kdaj poročila, se bom z inteligentnim človekom. Drugače je pri nas dolgčas, ker ne zahajam nikamor in nimam nobenega poznanstva. In je tudi bolje tako, ker mora človek ohraniti moralno. V nedeljo se poročim z našim žandarjem, da bo otrok, ki ga je zagrešil prejšnji učitelj, dobil dostojnega očeta, ko pride na svet. Sedaj pa moram končati, saj veš, da imam kot predsednica mnogo dela.

Pozdravlja Te Ančka.

Veliko izbiro kovčkov, ročnih torbic, denarnic, aktovk, gamaš, nahrbtnikov se priporoča

IVAN KRAVOS

Maribor, Aleksandrova cesta 13
Telefon 22-07

Boter

Nisem hotel biti boter, pa se stvar je zasukala. »Moraš!« žlahta je dejala, revež jaz sem padel noter.

In v nedeljsko sem monduro stlačil svojo ubogo paro. Hitro vprašal sem še staro, kam je dala mojo uro.

Pa v solzah mi je priznala, da jo nesla je zastavit. In hitela mi je pravit, kam zastavni list je dala.

Zdaj pač radovedni vsi ste, z uro boter kaj storil je. Nič! Moj birmanec dobil je mesto nje — zastavni listek.

Ježek.

Najmodernejši modeli!

Nedosegljivi, po solidni in odlični izdelavi!

Ustrezajo najbolj razvjenemu okusu!

Se priporoča trgovina s čevlji

King-Shoe, Maribor, Gosposka ul.

D. Goflja:

Samomor

Temne misli mladi Janez prede,
ko ga vede pot ob reki Dravi,
Micka ga bilá je zapustila,
kaj naj bedni Janez zdaj napravi?

Hujše zanj nesreče ni na sveti,
kot posledj brez kakšne Micke biti
in zato: Adijo, solz dolina,
Janez mora Drave se napiti!

Prst pomoči v Drave kalne vate,
če temperatura zanj je prava,
kar po poti Miccka priteče,
nezvestobo svojo objokava.

Brž iz vode Janez prst potegne,
na svoj samomor takoj pozabi,
Miccki odpušča nezvestobo
in nato se srečno ž njo obabi.

Véckrat se tako godi v življenju,
da kak Janez — če ne pojde k Dravi —
kakšno Miccko srečnc poročivši,
s tem še hujši — samomor napravi!...

NESPORAZUM

Vandravec čepi za grmom v kočljivi po-
ziciji. Preseneti ga patrolni orožnik in vpra-
ša službeno:

»No vi! Ali imate papirje?«

»Hvala, ne rabim, imam travo!«

Kolodvorska restavracija

se priporoča cenj. občinstvu
za obisk. — Odprto od 2. ure
zjutraj dalje. Vljudno vabljeni
na zdravilno kislo juho.

Iz kota bohinjaškega**PISANA DRUŽINA**

Bohinjci so trdne korenine. Andreju iz Srednje vasi je umrla žena in mu pustila otroke. Pa se je oženil z vdovo Marjano s Češnjice in priženil še njene otroke. Dobila sta pa še svoje in je bilo pri hiši kar tri vrste otrok. Neki dan so se prav po bohinjaško spoprijeli. — Marjana je zvečer potožila Andreju: »Pomisli, tvoji in moji so najine naklestili.«

»Poskrbiva, da bo najin več, potem bodo bolj varni«, je dejal mož in ji prav navihano pomežiknil.

NARODNI POSLANEC NA TUJEM

Pozabljeni narodni poslanec Mevža je šel po svetu, se srečal tam zunaj z

odotnimi poslanci in jim potožil, da ga je naš narod nevhvaležno pozabil, četudi se je na shodih in v parlamentu noč in dan pehal zanj, skozi vsa leta ...

»Skozi vsa leta?« se je zavzel tuji narodni poslanec in se pohvalil: »Nas pa enkrat, dvakrat na leto skličejo skupaj, tedaj zavpijemo trikrat živijo in je vse opravljeno.«

»Naš narod pa še dolgo ne bo tako discipliniran«, je žalostno zavzdihnil Mevža in se milo razjokal.

ODKRITOSRČNEŽ

Mlad, obrit in vnet gospod oznanja javno vsepovsod, da v decemberski so sili vse preveč nam obljubili.

Pozor, najnovjše!

Dr. Kofflerjev zdravilni kruh za občutljive želodce. Sladki kmetski kruh v okusu in vitaminih edinstven. — Izdeluje in razpošilja

PEKARNA RAKUŠA

MARIBOR, KOROŠKA CESTA 24

SMOLA

Stražnik: »Zdaj je že tretjič, da so vas neznanzi v tej temni ulici napadli in pretepli. Imate toliko sovražnikov?« »Ne, ampak zelo podoben sem davčnemu izterjevalcu.«

TOVARIŠ

»Papa, kaj je to tovariš?« »Tovariš je mož, ki dela isto kakor jaz.« »Potem je stric Milan tvoj tovariš.« »Zakaj.« — »Ker poljublja tudi on našo služkinjo.«

VČERAJ IN DANES

Prodajalec: »Hočete res zamenjati klub. Še včeraj ste mi rekli, da je vašemu zaročencu zelo všeč.« Gospodična: »Da — včeraj. Toda danes sem dobila že drugega zaročenca.«

Spomladanski velesejem v Ljubljani

Vas vabi od 3. do 12. junija 1939

Nočni randi pred pošto

Greta Garbo: „Gospod, kupite ‚Toti list‘, je notri nekaj za Vas!“

IZGOVOR, KI DRŽI

Vseučiliški profesor dr. Milan Vidmar, naš znani šahovski vele mojster, je imel nekdanj v našem mestu dva večera zaporedoma predavanje iz knjige, ki se je ravno kar tiskala v Ljubljani. Za nastop je uporabil namesto rokopisa kar korekturne pole. Po predavanju so ga hoteli na vsak način pridržati prijatelji šahisti vsaj še en dan v svoji sredi, a on nikakor ni hotel, izgovarjajoč se, da ima nujne posle doma.

Vidmar: Iti moram čitat korekture svoje nove knjige.

Tovariš nato: Kaj se Vam mudi, gospod profesor, saj ste jo tu čitali že dva večera!

OPRAVIČILO

Gospod: »Moje naziranje je, da so žene, ki žive pošteno in krepostno, v družbi silno dolgočasne.« Gospa: »Kako si upate kaj takega trditi v moji navzočnosti?« — Gospod: »Oprostite mi! Poznam Vas že več let in pogosto sem imel že čast, biti v Vaši družbi. Zagotavljam pa Vam, da se pri Vas še nisem nikdar dolgočasil.«

ZABAVEN ČLOVEK

— Uhi, noga mi je zaspala.

— Nič čudnega, ko pa mora biti vedno v tvoji družbi.

Vojna žrtev

»Moj sin je s svojimi 12. leti postal vojna žrtev.«

???

»Šest mesecev že čaka na izbruh vojne, seveda se ni zato nič učil in si nabral šest cvekov. Letos bo padel kot prva žrtev vojne.«

Naša skrinja

»Naša skrinja« — komanditno društvo slavno eksistira, ki za havbe ino peče prostovoljni dar pobira.

»Naša skrinja« je nabrala v blagor svoj denarce lepe, ker dno skrinje napeljeno je v voditeljice žepe.

»Naša skrinja« je lastnina mrtve Lamove Marije, ki jo že nektera leta črna zemlja v sebi krije.

»Naša skrinja« pa živi še in ji to ni prav nič mari, ona mirno po tej zemlji s škrinjico brez dna še — šari.

B.

Ivan Mrak: Grohar

V prsih in glavi mi je obupno prazno...

DO TRETJEGA KOLENA

Da se moreš poročiti v zamejstvo, moraš dokazati do tretjega kolena neoporečno čistost. Gospod Marič, ki je oddal svojo hčerko daleč iz Ljubljane, je brskal med staro šaro za dokumenti. In našel je med drugim tudi sliko prababice. Grdo je zaklel in dejal: »Krstiti bi se pustila, pa ne slikati!« — Hčerka je namreč res čista, papa pa ni čist...

Izvidniki

»Le kaj bi hodili letos na plan, ko celo zemljani rijejo v zemljo!«

Pomlajena kukavica v ljubljanskem radiu

Ljubljanska radio-kukavica se je bojda kar pomladila. Dobila je prirastek: dve novi gramofonski plošči.

Socialne davščine

Berač: Prosim lepo vbogaime!
Gospa: Ne bo nič! Damo na magistrat.
Berač: Harduš, gospa, sem pa vendar jaz bolj potreben kot gospodje na magistratu.

Dobrodelnost

Leta 1949. bo poklonil neimenovani mecen Društvu slovenskih likovnih umetnikov lepo vsoto 50.000 din v svrhu podpore, da si slovenski likovni umetniki lahko ogledajo inozemske umetnostne razstave. Ker pa bo tedaj v Sloveniji že 50.000 »umetnikov«, bo prejel vsak okroglo 1 dinar — ali dva, če jih bo le 25.000.

Dr. Blaž Istenič.

Novi Jago

O, Shakespeare, mojstersko si v Jaga ljubosumje vžil, saj še za odrom, v garderobah naš Jago vloga je razvil.

Nikar, uprava!

Saj, če dolgo na sporedu bo Otelo, gledišče se intrig ne bo otelo.

— ban.

Jakob Perhavec

Maribor, Gosposka 9 - Telef. 25-80

Trgovina z alkoholnimi pijačami in sadnimi soki. Izdelovanje likerjev, dezertnih vin i. t. d. Vedno v zalogi: pristno slivovko, brinjevec, klekovačo, droženko, tropinovec, vse vrste likerjev, Vermouth-vino in sadni soki. Na drobno! Na debelo!

Filozofska pravda

(Klemuc contra Veber.)

Živi med nami modrijan,
Slovincem od Boga poslan.
Njegovo zdravje nas skrbi,
ker se krivica mu godi.

Oj ta presnet Ljubljanski Zvon
nameril nanj je svoj kanon,
da strelja z njim močic nadut
v njegov krščansko stvarni čut.

Trobenta v svet, da mož se laže
in zmote svoje v knjigah kaže,
in piše, da za znanstven svet
je zadaj za dva tisoč let!

To zmore le materjalist,
trpi pa ubog idealist.
Nekoč pa vendarle, pagan,
v peklu obležal bo sežgan.

Crep de chine

po 10,12,14,16,18 din nudi

Trpinov
tekstilni bazar
Maribor, Vetrinjska

DOMOVINI

Ne maram kanonov, ne bomb, ne
granat,
fetal ne, ne tankov, ne žičnih pregrad,
le kruha daj, masla in dobrega vina,
pa udan od srca ti bom — o,
domovina!

Karo ♦ čevlji
za pomlad in poletje
Bogata izbira Zmerne cene

BOGATAŠ

»Jaz imam,« se baha Peter. »servis za 36 oseb, nešteto posode in krožnikov, kristalne čaše...«

»To ni nič,« ga prekine Pavel. »jaz imam zobotrebecev za 120 ljudi...«

Birmanci

se najbolj posladkajo

v slaščičarni

Ilich, Maribor

Slovenska ulica 6, podružnica
Meljska cesta št. 2

NA CESTNI ŽELEZNICI

»Današnja mladina res ne pozna več olike. Vsi so sami neotesanci.« »Ta mladenič pa Vam je vendar ljubeznjivo prepustil svoj sedež.« »To že, toda moja uboga žena mora še vedno stati.«

METAMORFOZA BLODNEGA IN NEMIRNEGA PAVLA GOLIE

Danes:

eks — kapitan
pesnik
direktor drame.

Jutri:

eks — kapitan
eks — pesnik
direktor drame.

Pojutrišnjem:

eks — kapitan
eks — pesnik
eks — direktor drame.

D. GOFLJA:

Ona in njenih 100

Ni ji bilo še petnajst let,
bila je Micka zrel že cvet,
iskala si je družbe že,
seve inteligentne le,
ker nekaj zna!

Je prva družba nekdo bil,
ki glasovir jo je učil,
ponosna Micka je bila,
da glasovirsko družbo ima,
ker nekaj zna!

Učil jo godbe deček je
in marsikaj mimogrede,
a ker ni vsega dobro znal,
pri Micki nič več ni veljal,
ker nekaj zna!

Bil drugi fant je kodrolas
poet za Mickin kratek čas,
ga gledala je kot boga,
celo kar cela dneva — dva,
ker nekaj zna!

A tudi on ni pravi bil,
ker le z očmi je govoril;
dobila je profesorja,
ki mislil je, da kaj velja,
ker nekaj zna!

Čeprav od učenosti siv,
pa vedel ni, zakaj je živ;
profaksa hitro se znebi,
ker nekaj zna!

Tako vsak bolj pomemben sluh
pri Micki je našel kruh,
bil ženin njen je dneva dva
in ona nanj ponosna vsa,
ker nekaj zna!

Ko zaročencev je biló,
približno že okoli sto,
presedala je Micki reč,
nikogar ni izbrala več,
ker nekaj zna!

Kaj bi ji znanje, kaj bi duh,
to le človeški je napuh,
s tem, da kedo je pametnjak,
še davno tudi ni — možak,
ker nekaj zna!

Njen stoti ženin bil je šik,
drugače pa kompletan bik
po duhu in telesnosti,
a Micka se ga le drži.

???

Ker nekaj zna!!!

D. Goflja:

Turist

Ob šesti uri zjutraj vsa družina gre Filistrova na Pohorje. Ne zbog prirode, temveč le zbog nedeljske mode.

Nahrbtniki nabasani z živili so za mesec dni, kolena gola, kratke hlače — saj vendar možno ni drugače! ...

Gospod Filister pot že vso skrivaj se veseli na to, kedaj bo Bolfenka uzrl in prvi liter bo podrl.

Gospa mamá nevzdravno spi planine kolne, se jezi, napet trebušček je, ko boben in godrnja: »Bon sama obn?«

A dična hčerka furtafurt le grunta, če njen sladki Kurt za Bolfenkom že v gozdu čaka, da skup navžijeta se — zraka ...

Za nekaj vsak gre na goró, le radi Pohorja — nikdo! Ni gora huda ob krivici, vse tri obdari po pravici!

Gospod Filister se napil pri Bolfenku je in dobil v prepiru brce in klofute za gobec svoj, oči podplute.

Gospa mamá kar spat je šla pred Bolfenkom na mokra tla, dobila za ta svoj turizem je pod hrbitiščem revmatizem ...

A dična hčerka furtafurt z rečjo, ki ji ime je Kurt, za Bolfenkom zrak sveži loka, za kar dobila bo — (t.t.t.)

MODEREN ZAKON

»No, Micka, kaj pa računaš in pišeš že celo uro?« »Izračunati moram, koliko surovega masla rabim, če hočem namazati šest kosov kruha s skupno površino 30 kvadratnih centimetrov 2 milimetra debeló.«

„OBNOVA“ F. NOVAK

dobavlja: kompletne stanovanjske opreme, tapetniške izdelke, posteljnino, preproge, linolej, zavese, železno pohištvo in otroške vozičke, **najceneje**

MARIBOR, Jurčičeva ulica 6

Telefon 29-05

Arlotto

Ta dovtip je že približno trisopetdeset let star, pa vkljub temu:

Župnik Arlotto, ki je bil znan duhovit šaljivec, se je odpeljal na ladji iz Genove. Na isti ladji je potoval neki Don Lope, plemič, doma iz Katalonije. Po štirih dneh je Don Lope nenadoma umrl. Kapitan je poklical Arlotto in ga prosil, naj ima za katalonskega plemiča posmrtni govor. »Ne morem«, je rekel Arlotto, »saj tega gospoda sploh nisem poznal, in ne vem, kaj bi o njem povedal.« »To je vseeno«, je odvrnil kapitan, »vi ste edini duhovnik na ladji, za-

to morate nujno vi govoriti.« Arlotto se je udal. Ko je opravil kratko molitev za pokojnika, je nagovoril sopotnike tako-le:

»Dragi poslušalci! Štiri vrste živali so na svetu: Neka je dobra živa, mrtva pa ne in to je konj. Druga je spet dobra mrtva, živa pa ne, to je svinja. Tretja je dobra živa in mrtva in to je govedo. Četrta pa niti živa niti mrtva ni kaj pride in to je volk; volk ali lope — in plemeniti gospod, ki je pravkar umrl, se je imenoval Don Lope in je bil doma iz Katalonije. In ker ne vem iz njegovega življenja prav ničesar, nič dobrega, pa tudi ne slabega, moram s tem svoj govor končati: Naj počiva v miru!

Največje strelovodno podjetje

A. ROMIH**MARIBOR**

Smetanova ul. 33

Telefon št. 22-77

Predno naročite strelovodno napravo, se obrnite na moj naslov glede informacij!

MAJSKE VOŽNJE NA VISOKEM GORENJSKEM

Z motocikli po strminah športniki so ropotali, znan gospod pa po ravninah z avtom so polje orali.

Sreča bila jim je mila, pri življenju so ostali. Naj žive, saj ni jim sila, da bi že pod rušo spali.

Z narodom v dobri volji bodo starost dočakali, od gospodov so najbclji, mnogo so že ljudstvu dali.

Vina, dnevnic jim ne brani, le da zanj se bodo gnali, v spominu dobro hrani, kar obljub so nasejali.

Da sadove bi poželi, naj bi naš gospod se zali kmau zdravi in veseli spet po njivah pripeljali.

V ŠOLI

Profesor: Imenujte mi tri snovi, ki vsebujejo škrob!

Dijak: Ovratnik in dve manšeti.

Kupujte le najfinejše ročno izdelane

Blatnik-čevlje

Maribor, Gosposka ulica šte. 1

PRED SODNIJO

Sodnik: S čim se pečate?

Obdolženec (zardi): Ne bi rad povedal!

Sodnik: S čim se pečate?

Obdolženec (še bolj v zadregi: Moram povedati?)

Sodnik: Seveda! S čim se torej pečate?

Obdolženec: — Z Ivanko Avsec!

Slaba dresura

Chamberlain: »Vse se mi zdi, da je naš Aljoša vsak dan bolj len in neposlušen.«

MED OTROCI

»Mi pojdemo letos spet na Bled.«

»Mi gremo pa drugam!«

»Oh, škoda ko ne morem z vami! Ali greste daleč?«

»Na zemljevid pogledjva. Veš, papa se je z mamó bolj na tihem pogovarjal, da gremo letos v konkurz. Morebiti je to ob morju.«

MILA KAZEN.

Predsednik kazenskega senata sreča na hodniku sodišča svojega tovariša in mu reče: »Res čudne stvari se dogajajo na našem sodišču. Pred enim tednom sem naročil oficijalu Pavloviču, naj pošlje obsojencu Požanku plačilni nalog radi povprečnine, izvedenine in pričnin. Pavlovič pa se je zmotil in poslal plačilni nalog priči Korenu. In kaj se je zgodilo? Včeraj je prišel priča Koren na sodišče in plačal znesek 1542 din. Potem se je zglasil še pri meni in se mi prav lepo zahvalil za milo kazen, češ, da je pričakoval deset mesecev — radi krivega pričanja.«

Z LJUBLJANSKIH ULIC

»Nič vam ne dam. Gotovo ste hudobnež, sicer bi moj Fifi ne lajal!«

KAKO SO DRAŠIČANI PROCESIJO ZAPRAVILI...

»Danes je nimamo več. Anti veste, da mislim na procesijo«, mi je dejal stari Mikolin. Natočil je majolico in nadaljeval: »Sedite malo, pa Vam bom povedal, kako smo jo zapravili.«

Ubogal sem ga. On pa je nekajkrat globoko potegnil iz polne majolike, si z hrbtom dlani potegnil po brkih in spregovoril:

»Dolgo je že tega, kar smo Drašičani izgubili procesijo. Preje smo jo imeli vsako leto, na roženkransko nedeljo. Prvo je bila

pri naši podružnici maša, potlej pa procesija. O, da so vaščani kaj vredni, naboze, lahko bi jo še danes imeli. Pa ga je vrag vščipnil — Bog mu daj dobro! — starega Mekuža, da je na soboto pred roženkransko nedeljo pri metliškem mesarju kupil cel volovski jezik, in — »na baba, da bo po procesiji kaj suhega na naši mizi!« ji je vrgel prekajen volovski jezik na mizo... — Drugi dan je bila maša. Po maši Mekuževa baba domov, da skuha jezik, gospodar pa je ostal pri cerkvi in čakal na procesijo. Dolgo ni bilo nič s procesijo. Čakala je baba, ni mogla dočakati, pa je jezik pojedla... Malo fanté je to videlo in sklenilo, da mater zatoži očetu; na hišnem pragu je stalo, in skoraj je prišla procesija mimo Mikuževe bajte. — Znal je sinko, da ne sme glasno govoriti, kadar gre procesija skozi vas, pa je pričel poltiho žvižgati. Žvižga, žvižga... oče ga ne čuje. Pa se okorajži in zakliče:

»Čačko, čačko; šel je vaš jezik mami v rit!«

»Šuti žaba pod lapuhom!« ga je zavrnil Mekuž.

Ali nič ni pomagalo. Čuli so gospod tehan, da se med procesijo nespodobno govori in ustavili procesijo. In še zdaj smo brez nje...«

TRAGEDIJA NA CESTI

Temna noč. Lije kakor iz škafo. Utrujen popotnik stoji sam na cesti. Nikjer človeka, ki bi mu pokazal pot v bližnjo vas. Končno pride do razpotja, kjer zapazi kol z napisom. Z veliko težavo spleza na kol, prižge zadnjo vžigalico in čita: »Prepovedana pot.«

Najprej eno, potem drugo

Mars: »Počakaj, paglavec, prvo bomo mi orali, potem pa ti sej, če hočeš!«